

*Borcem NOB iskrene
čestitke ob prazniku
dneva borcev*

Litijsko področje v NOB

Litijsko področje, ki je geografsko sestavni del Zasavja, je imelo v narodnoosvobodilni vojni na Slovenskem izreden vojaško-operativni pomen. Čeprav prostorsko majhno — okrog 350 km² — in stisnjeno ob reki Savi med začasno okupacijsko mejo in cesto Domžale—Trojane, je postalo zaradi nastalih vojnih pogojev novo naravno vozlišče in križišče med Dolenjsko, Štajersko in Gorenjsko, kjer so bila sočasno tudi partizanska operativna področja. To in pa ugodna topografska svojstva terena so opredelili vojaško operativno vlogo litijskemu področju še v samem začetku NOB s trajno vrednostjo vse do osvoboditve. Drugi pomemben dejavnik v tej opredelitvi je bilo litijsko prebivalstvo, ki se je v veliki večini vključilo v narodnoosvobodilni boj. Leta 1941 so vznikle prve organizacije OF, a že leta 1943 je bil ves teren pokrit s trd-

no organizacijo osvobodilne fronte.

Naštete okolnosti so bile dokaj ugodne za narodnoosvobodilno gibanje na litijskem, ne glede na oster okupatorjev režim in njegovo gosto mrežo postojank. V nasprotju s tem, partizanska vojaška aktivnost je bila stalna, z izredno dinamičnim razvojem in rastjo.

Prve srdite boje z Nemci so na litijskem področju vodili 2. štajerski bataljon in prva slovenska brigada — II. grupa odredov v znanih pokusih prodora na Štajersko. Tu sta imela svojo operativno področje zasavski bataljon Alojza Hohkrauta in Kamniško-Zasavski odred ter njune številne diverzantske skupine. Ogorčene bitke na obeh straneh Save so občasno vodile brigade in divizije IV. operativne cone in VII. korpusa.

Litijsko področje se je odlikovalo po množičnem prostovoljnem odhodu mladine v

partizanske enote. V januarju 1943. leta je zasavski bataljon potrojil svoje vrste ter omogočil v krizni situaciji na Štajerskem okrepitev enot IV. operativne cone v Savinjski dolini in pozneje na Pohorju in na Koroškem.

Preko litijskega področja so bile že leta 1942 vzpostavljene zanesljive kurirske zveze, ki so povezovale vodstva in štabe NOB in revolucije v Sloveniji in na Štajerskem. Po teh zvezah, ne glede na njihovo občutljivost ob meji in na prehodih preko Save, se je odvijal promet s pošto, politično in propagandno literaturo, orožjem, hrano in drugim vojaškim materialom ves čas vojne brez vsakih najmanjših zastojev.

Vse te in druge številne raznovrstne in razsežne vojaške dejavnosti na litijskem območju zgovorno potrjujejo pomembnost prostora in aktivno vlogo njegovih ljudi.

Franc Poglajen-Kranjc

Obseg, delo OF in vloga litijskega okrožja med NOV

Litijsko okrožje je bilo formirano že v letu 1941. Za prvega sekretarja je v decembru 1941 prišel v to okrožje Lojze Hohkraut. Njegova prva postojanka je bila Golobarjeva domačija na Golčah in njegov prvi ilegalni sodelavec domači sin Golobarjev Jože.

Obseg okrožja pa se je izoblikoval v prvi polovici leta 1942, kot rezultat dela ilegalnih političnih delavcev, ki smo v tem času prišli na tukajšnje območje. Za pokojnim narodnim herojem Lojzom Hohkrautom sem prišel 1. januarja 1942 v partizane iz Maribora na to območje, Lojze pa me je zadržal pri sebi, za politično delo na terenu. V januarju 1942 je prišel iz Revirjev Vladislav Eberl-Polde in v marcu še Vili Vresk-Urban iz Trbovelj. S svojim aktivnim političnim delom ter pomočjo domačih ilegalnih sodelavcev smo začeli organizacijsko in politično povezovati v odbore OF že obstoječe grupe simpatizerjev OF in posameznike. S tako političnim aktivnim delom smo tudi izoblikovali obseg li-

tijskega okrožja na vso okoliško območje Litije, kjer do takrat še ni bilo stalnega organiziranega političnega dela.

Tako teritorialno izoblikovano litijsko okrožje, ki je na svojem zahodnem delu zajelo tudi pretežni del moravške doline z okoliškimi hribi, je bilo že v prvi polovici leta 1942 v celoti povezano z odbori OF ali posameznimi zapniki. Ker se je kasneje vse bolj širilo organizirano politično delo na terenu litijskega okrožja, smo poleg organizacij OF organizirali tudi odbore mladine in žena, gospodarske komisije, narodno zaščito, tehniko, bolnice itd. Po drugi strani pa so se večale naloge na terenu zaradi vse večjega števila partizanskih enot, ki so poleg zasavskega bataljona prihajale na to območje. Za te enote je bilo treba zbrati hrano, obleko, sanitetni material, skrbeti za ranjence, opravljati kurirsko in obveščevalno službo itd. V okrožju je postajalo vse težje vzdrževati redne stike z vsemi organizacijami, zato smo v letu 1943 pristopili k organiziranju okrajev, da bi tako lažje nudili terenskim oziroma vaškim odborom OF in drugim organizacijam večjo pomoč pri opravljanju težkih in odgovornih nalog. Med prvimi okraji v okrožju je bil iz objektivnih razlogov postavljen v letu 1943 okraj desni breg Save. To je bil teren med reko Savo in takratno nemško-italijansko mejo. Ta meja je bila obdana z bodečo žico in zaminirana. Pred litijskega okrožja desno od reke Save do umetne meje so delile od ostalega okrožja tudi tri naravne ovire, in to: cesta, reka Sava, železnica in še meja, ki sta jo želela okupatorja čim bolj hermetično zapreti.

Za okraj desni breg Save je bilo takoj imenovano politično vodstvo s sekretarjem Tonetom Kimovec-Francozom na čelu. V tem prvem okrajnem političnem vodstvu za desni breg Save so bili še: Frenk Mojškerc, Ciril Gričar-Emil in Janez. Ti so od takrat dalje delovali na tem območju. Navedeni okraj je obsegal vse ozemlje litijskega okrožja med reko Savo in mejo. Sredi leta 1943 so bili formirani še okraji za Litijo, kasneje pa še za Moravče in Vače.

Območje litijskega okrožja je med NOV odigralo zelo važno vlogo, predvsem kot prehodno ozemlje za vzdrževanje zvez med Dolenjsko, kjer se je nekajalo vodstvo osvobodilnega gibanja Slovenije, ter Štajersko in Koroško, okupirano od Nemcev. Politični delavci litijskega okrožja ter štab teritorialne enote zasavskega bataljona, kakor tudi prebivalci tega območja smo se vloge našega terena dobro zavedali, zato smo skrbeli, da je bila zveza med Dolenjsko, Štajersko in Koroško kljub naravnim oviram ter močnemu nadzorstvu okupatorja brezhibna. Po tej zvezi je prihajala iz Dolenjske pomoč Štajerski in Koroški v literaturi, kadrih, kasneje pa tudi v orožju, iz Štajerske in Koroške pa na Dolenjsko novi prostovoljci za našo vojsko. V slučaju okupatorjevih hajk in močnejših nasedb komunikacij so skrbi nad zvezo prevzele žene in mladinke ter varno prensle pošto skozi sovražnikove patrole in zasede.

Važnosti terena litijskega okrožja kot prehodnega ozemlja pa se je zavedal tudi okupator. Z zapiranjem osumljenih prebivalcev iz teh krajev je poskušal okupator odkriti in uničiti organizacijo OF ter tako zadati udarec osvobodilnemu gibanju na Štajerskem. To pa okupatorju vsa štiri leta kupacije nikoli ni uspelo, uspelo pa mu ni zaradi junaškega zadržanja tukajšnjega prebivalstva. Gestapo kljub mučenju prebivalcev ni od njih izvedel ničesar, kar bi mu lahko koristilo pri razbijanju naše organizacije osvobodilnega gibanja. Primer herojskega zadržanja naših ljudi v teh krajih so bili: Cerar Ciril iz Moravč, ki se je pri mučenju pognal v gestapovca, Golobar Jože iz Golč in Dolinar Gustelj iz Doline, ki kljub zverinskemu mučenju niso ničesar izdali, a so jih kljub temu postrelili v gestapovskih zaporih. Ljudje teh krajev so imeli v ljudi, ki jih je okupator aretirjal, popolno zaupanje in so kljub aretacijam nadaljevali z delom za NOV.

Okupator je imel res razlog, da je to območje imenoval »mala Rusija«.

Jože Gričar-Metod

Zbor aktivistov OF

Aktivistom OF

Na pobudo Republiške konference SZDL Slovenije so v vsej Sloveniji ustanovljeni odbori aktivistov OF za območja okrožij, kot so obstajala med NOB. Njihov namen je prenašati izkušnje revolucionarnega političnega delovanja v boju zoper sovražnika na mlado generacijo. Poleg tega pa je zadnji čas narediti pregled vseh dogajanj na vseh, tudi manjših področjih vse intenzivnosti in vseh prispevkov ljudskih množic v štiriletnem osvobodilnem boju. O dejavnosti enot NOV je že mnogo napisanega, o organizacijah OF kot organizatorju in mobilizatorju ljudskih množic za boj proti okupatorju pa mnogo premalo. Za območje litijskega okrožja je sicer že nekaj storjenega z Litijskim zbornikom in nekaterimi drugimi publikacijami, a so še vedno premalo in preskromno opisana dejanja in prispevki prebivalstva tega območja v NOB. Ker se čas NOB vse bolj odmika, krog njegovih udeležencev pa se neverjetno hitro oži, moramo še živeči nekdanji aktivisti OF največ prispevati, da bi dokumentirali zgodovino NOB v vsej njeni širini tako, kakršna je dejansko bila.

Litijsko okrožje je obsegalo osrednji del z okupacijsko mejo razdeljene Slovenije in z drugimi naravnimi in tehničnimi ovirami prepredeno ozemlje, čez katero so vsa štiri leta tekle stalne vezi, pomembne za NOB. Čez to območje je šlo na tisoče pripadnikov osvobodilnega gibanja in mnogo njemu potrebnega materiala. Kako pomembni so bili ti prehodi, dokazujejo zagrizeni boji na tem območju: drugega štajerskega bataljona meseca decembra 1941 na Tisju, druge grupe odredov na Jančah maja 1942, neuspelo prizadevanje Cankarjeve in Šercerjeve brigade za prehod preko Janč in reke Save na Štajersko v začetku julija 1943, prehod Slandrove brigade s Štajerske na Dolenjsko in nazaj avgusta in septembra 1943, preboj Slandrove in Zidanškove brigade s Štajerske na Dolenjsko in nazaj oktobra in decembra 1944. leta.

Omeniti je treba tudi tridesetletnico prvega osvobojenega ozemlja na Štajerskem, in sicer na tistem delu slovenskega ozemlja, ki ga je Hitler ob okupaciji Jugoslavije proglasil za sestavni del nemškega rajha. Ta želja se mu ni izpolnila. Že leta 1943 so borci zasavskega bataljona uničili in pregnali okupatorske vojake iz manjših postojank v Moravški dolini in postopoma osvobajali manjše teritorije, kar je omogočalo aktivistom OF lažje in bolj organizirano politično delo. Z uničenjem okupatorskih postojank v Moravčah marca in na Vačah junja 1944 pa je bila polovica ozemlja litijskega območja in sicer od Limbarske gore do reke Save in od Vrhpolja pri Moravčah do šendlamperta brez okupatorja. Osvobodilna fronta je temeljito izkoristila to in organizirala je prve svobodne volitve NOO na Štajerskem. V te NOO, ki so bili prva ljudska oblast, so bili izvoljeni preprosti, pošteni in požrtvovalni aktivisti in sodelavci OF, delavci in kmetje. Pričetek delovanja NOO je še bolj poživilo delo tistih zalednih organov in komisij, ki so že delovali pred volitvami v okviru odbora OF, ter izpolnjevali njihovo organiziranost in vsebino v demokratično in zakonito oblast.

Nekdanji aktivisti OF litijskega okrožja smo se novembra in decembra 1973 zbrali na širšem posvetu pri Občinski konferenci SZDL Litijskega okrožja in ustanovili odbor OF za nekdanje območje litijskega okrožja. Da bi povežali tudi aktiviste OF nekdanjih rajonov, oziroma krajev, ki so sedaj v občinah Domžale, Ljubljana Moste-Polje in Zagorje, smo ustanovili aktivne za območja nekdanjih okrajev Kresnice, Moravče, Vače-Sentlambert in Zasavje. Poleg teh sta še okrajja Litijska in Šmartno, ki sta sedaj v občini Litijska. Tako smo obnovili organizacijsko strukturo celotnega nekdanjega litijskega okrožja z vsemi šestimi okraji.

Okrožni odbor OF je sklenil organizirati tudi zbor nekdanjih aktivistov OF litijskega okrožja. Da bi na ta zbor prišli vsi nekdanji aktivisti litijskega okrožja, smo se povežali s predstavniki občin Domžale, Ljubljana Moste-Polje in Zagorje, da bi sodelovali organiziranju tega pomembnega srečanja. Menimo pa, da bi to srečanje ne smelo biti edino, temveč, da bi ga, če že ne vsako leto, pa vsaj vsakih nekaj let organizirali vsakokrat v drugem kraju. Nekdanji aktivisti OF smo prepričani, da bomo s takimi srečanji prenašali izročila OF na mladi rod in skupaj z njim nadaljevali njene tradicije. Pričakujemo, da nas bodo v teh prizadevanjih podprle vse navedene občine in podelile litijskemu okrožju OF domicilno priznanje.

Na tem zboru se bodo zbrali tudi borci nekdanje druge grupe odredov in zasavskega bataljona. V teh enotah je bilo mnogo borcev doma iz našega okrožja. Iz njihovih vrst je izšlo mnogo političnih delavcev, ki so delovali na terenu litijskega okrožja ali pa so odšli na druga območja po vsej Sloveniji.

Okrožni odbor aktivistov OF vabi vse nekdanje aktiviste in sodelavce, ki so med NOB delovali na območju litijskega okrožja, naj pridejo na to srečanje.

**OBČINSKA KONFERENCA
SZDL LITIJSKA
ODBOR AKTIVISTOV OF
ZA LITIJSKO OKROŽJE**

V zadnji številki Glasila občanov je bilo objavljeno, da bo dne 8.9.1974 v Litiji zbor aktivistov OF nekdanjega litijskega okrožja. Poleg aktivistov se bodo zboru udeležili tudi borci I. slovenske brigade, II. grupe odredov NOV, zasavskega bataljona in borci drugih enot, ki so doma s področja litijskega okrožja. Zbora se bo udeležilo tudi veliko število drugih ljudi, ki jih vežejo spomini na čas in dogodke iz NOB, ko so se zadrževali ali potovali čez ta teren na Dolenjsko ali na Štajersko.

Zbor bo imel obširen program: skupščine občin Domžale, Litijska, Ljubljana Moste-Polje in Zagorje bodo okrožnemu odboru OF litijskega okrožja podelile domicilno listino; slavnostni govor bo imel predsednik Republiške konference SZDL; kulturni program bo izvajalo čez 300 nastopajočih — združena moška zbora »Loški glas«, »Elektroporcelan« iz Zagorja, združeni moški zbori iz Domžal., združena moška zbora »Lipa in Zvon« iz Litijske in godbe na pihala iz Litijske, Vevč in Zagorja, po scenariju, ki ga je pripravil tovariš Janko Slimšek. Po končanem programu bo aktivistom, borcem, pripadnikom teritorialnih enot in SLO razdeljeno partizansko kosilo v skodelici s posvetilom in značka zbora.

Zbor pomeni veliko družbeno-politično manifestacijo ne le za Litijsko, temveč za širše področje Slovenije. Prebivalci Litijske moramo storiti vse, da bo organizacija te prireditve čim boljša in sprejem udeležencev čim lepši.

**Občinska konferenca SZDL
okrožni odbor OF
prireditveni odbor zbora
LITIJSKA**

Cerar Tone-Ciril:

Gospogarske komisije pri odborih OF

Ko je v začetku pomladi 1944. leta Tomšičeva brigada zrušila okupatorsko postojanko v Moravčah, je prenehala veljati nemška oblast v Moravški dolini. To je spoznala tudi okupatorska višja inštanca (Kreisamt) v Kamniku in odredila preselitev in nato združitve občinskega urada Moravče v občino Domžale. Tako je ostala na Moravškem edina oblast Osvobodilna fronta s svojimi vaškimi in okrajnim odborom.

Že v letu 1943 so odbori OF izvajali nekatere ukrepe, ki so imeli značaj oblastnih upravnih organov, npr. mobilizacijo sposobnih borcev za NOV, zagotavljanje živeža za enote NOV in zaledne ustanove NOB, skrb za pomoč preganjanim od okupatorja, prepoved gibanja sumljivih oseb po ozemlju pod kontrolo NOV itd. Po izgonu okupatorja iz Moravč je organizacija OF na Moravškem prešla na organiziranje komisij za posamezna delovna področja. Zaradi velikih potreb po živežu in drugih stvareh za normalno preskrbo prebivalstva in NOV je bila najštevilnejša in najbolj organizirana gospodarska (ekonomska) komisija, ki je delovala pri rajonskem oziroma okrajnem odboru OF Moravče. To je tudi razumljivo, ker je bilo dela mnogo, saj je bilo treba skrbeti za razne institucije, okrajne, okrožne, večkrat pa tudi za pokrajinske in IV. operativne zone, ki so se največ zadrževale v osvobojeni Moravški dolini.

Kako obsežno je bilo delo gospodarskih komisij velja spomniti, da je v njeno pristojnost spadala tudi skrb za obdelavo zemlje in reja živine na kmetijskih posestvih, katerih gospodarji in družine so bili zaprti ali izseljeni v okupatorskih zaporih in koncentracijskih taboriščih. Delo na teh kmetijah so opravljali doma živeči sosedje, v pomoč pa so bili dodeljeni pripadniki delovnih enot, ki so bili nesposobni za borbene enote NOV. Zelo zahtevna in odgovorna je bila tudi naloga organizirati delavnice za popravila in vzdrževanje orožja in drugega materiala za potrebe NOV in njenega zaledja. Veliko skrb so komisije posvečale skladiščenju živeža in drugega materiala in za njegovo poštno razdeljevanje. Posebna skrb pa je veljala zavarovanju zalog pred sovražnikom, ki se je posluževal vseh mogočih sredstev, da bi jih odkril. Kljub še tako skrbnemu varovanju pa se je včasih zgo-

(Nadaljevanje na 3. str.)

8. septembra v Litiji

Tone Koprivnikar-Gorki:

Mladina je bila aktivna

Mnogi mladinci v Litiji in njeni okolici so se v narodnoosvobodilno gibanje vključili že v samem začetku njegovega nastajanja. V litijski okolici so vojaki bivše jugoslovanske vojske ob razsulu odvrgli precej pušk in drugega orožja ter materiala, ki smo ga mladinci pridno zbirali in spravljali v varna skrovišča.

V 1942. letu so že delovale mladinske organizacije, ne samo v Litiji, temveč tudi v drugih krajih, kot na Grbinu, Šmartnem, Bregu in Kostrewnici. Sam sem bil povezan v eni od teh organizacij v Litiji. V njej smo bili povezani srednješolci Ludvik Bizjak iz Ponovič, Janko Okroglar iz Brega in Dušan Dovjak iz Litije. Pri organiziranju mladine sta mnogo storila, posebno še v litijski okolici, brata Drago in Tine Poglajen. Z našo skupino je bil povezan Drago. Sestajali smo se v delavnici pleskarskega mojstra Rozine v podstrešni sobi v hiši v sedanji Jerebovi ulici, sicer pa tudi na litijskem polju pod določenim kozolcem. V Rozinovi delavnici smo se počutili varne, posebno, ker je bil pri Rozini zaposlen Drago. Drago nam je prinašal partizanske letake, pridobivali pa smo tudi nove simpatizerje in sodelavce OF. Drago nam je dajal razne naloge. Takrat sem bil v službi na železniški sekciji v Celju kot tehnični risar. Risal in kopiral sem razne načrte. Prišlo nam je na misel, da bi morda takšni načrti partizanom koristili. Začel sem prinašati kopije načrtov železniških mostov in drugih železniških naprav. V službi nisem naletel na težave, bolj nevarno se mi je zdelo načrte prenašati, kajti na vlaku je nemška policija na meji med Štajersko in Kranjsko pregledovala dokumente in prtljago.

Mladinski aktivisti so še posebno zaživeli v jeseni, ko se je povezala v litijsko organizacijo OF Vera Slandrova-Lojzka, takratna sekretarka pokrajinskega komiteja SKOJ za Štajersko. Prišla je z namenom povezati mladinske organizacije z vodstvom na Štajerskem. Imela je več sestankov v Litiji, Zavrstniku, Šmartnem in Grbinu. Teh se

stankov se je med drugimi udeleževal tudi Slavko Pungarčar, s katerim je bila naša skupina navezala stike.

Se prav posebno pa je na aktivnost, ne samo mladinskih organizacij, temveč narodnoosvobodilnega odpora nasploh v Litiji in okolici spodbujajoče deloval zasavski bataljon, ki je jeseni 1942. leta prišel pod vodstvom Franceta Poglajna-Kranjca v Zasavje. Bataljon so sestavljali prekaljeni borci II. grupe odredov, ki so se po težki poti preko Notranjske, Gorenjske in Koroške prebili na Štajersko. Prisotnost partizanske vojske je aktivistom OF, mladincem in vsem, ki so bili kakorkoli povezani z narodnoosvobodilnim gibanjem ali pa vsaj simpatizirali z njimi, vlivalo pogum in varnejše počutje.

Bližala se je zima in z njo vesti, da rekrutirajo Nemci vojne obveznike. Politično vodstvo na Štajerskem je sklenilo, da prepreči to nemško namero. Takšna odločitev je imela za Štajersko še poseben pomen, kajti partizanske enote so bile še maloštevilne. O odhodu v partizane smo razpravljali tudi na naših sestankih. Bali smo se sicer zime in mraza, toda odlašati nismo smeli. Odločitev ni bila težka. Če vzdrže drugi, smo si dajali poguma, bo mo tudi mi. Toda kako oditi? Nemci so grozili z izselitvijo tistih družin, katerih člani bi odšli v partizane, in to nas je skrbelo. Nemci bi morali dobiti vtis nasilnega odhoda in pri tem nam je priskočil na pomoč zasavski bataljon.

Organizacijo odhoda mladincev, ki smo bili organizirani v Litiji, Grbinu, Bregu, in Kostrewnici, so prevzeli Tine in Drago Poglajen ter Slavko Pungarčar. Dogovorili smo se, da pridejo po nas partizani 8. januarja 1943. Prihod partizanov je prevzela organizacija OF v Litiji. Vse je bilo lepo pripravljeno, toda partizani zasavskega bataljona na domeni dan niso mogli priti preko Save in so šele naslednji dan ob pomoči litijskih aktivistov srečno prekoračili preko savski most. Preko mostu sta jih spremljali Fani Okoren in

Babi Lintnar. To so bili partizani Mijo, Miha in Rajko. Tine Poglajen je odšel z Rajkom v Kostrewnico, Slavko Poglajen z Mihom v Jablanico, Drago Poglajen in Slavko Pungarčar pa sta spremljala Mija po Grbinu in Bregu.

Enodnevna zamuda je nas mladince sicer nekoliko zmedla, toda naslednji dan je bilo vse tako, kot smo se dogovorili. Mladinci so čakali doma toplo oblečeni, s polnimi nahrbtniki in nestrpno pričakovali prihod partizanske patrulje. Težave so nastopile le pri tistih, ki niso bili organizirani, pa smo se dogovorili, da jih povabimo, da se nam pridružijo in odidejo z nami.

V pripravah za naš odhod sem dobil nalogo, da organiziram prevoz preko reke Save. Vaški kovač Anton Mahkovec z Brega je imel čoln, in računam sem, da naj bi ustregel in nas pripeljal na drugi breg. Ves večer sem v snegu in mrazu stražil čoln in oprezoval, da nas Nemci ne bi presenetili pri prevozu. Skoraj sem že obupal, ko je prišel Slavko Pungarčar in mi povedal, da sto Jože Štok in Ivan Podnešek že pripravljena. Skupaj smo odšli na moj dom po nahrbtnik. Slovo od domačih je bilo kratko. Ni bilo dovolj časa, kajti noč se je že nagibala dnevno. Pohitili smo h kovaču, toda glej, naš brodar je ležal v postelji bolan, nihče od nas pa ni bil več rokovati s čolnom in tako je prevoz s čolnom odpadel.

Kaj sedaj?! Izbrati smo morali drugo pot. Odšli smo na žago v Zagorici, kjer so se že zbrali Grbinčani: Karlo Kink, Zvone Bric, Janez Konjar in Dušan Dovjak. Drago je prevzel vodstvo in naša skupina je krenila za njim proti Mahovni. Naš vodja nas je mimogrede poučeval o partizanskih veččinah. Ukazal nam je, da ritensko gazimo sneg, da bi tako zbrisali sled pred morebitnimi zasledovalci. Kam nas pravzaprav vodi, smo se spraševali. Ustavili smo se tam, kjer smo najmanj pričakovali — pri hlevu nemškega župana v Litiji — hitlerjancu Ernestu Puschmannu.

Naše počutje ni bilo najugodnejše, sicer sta se Julka in Jože Mrzel, ki smo ju obvestili o našem prihodu, trudila, da bi nas ogrela s toplimi čaji, toda ogreli smo se šele, ko so prišli Kostrewničani: Franci Jurič, Jože Repina, Jože Sirk in Jože Dobravc, ki sta jih pripeljala partizana Tine Poglajen-Blik in Rajko. Tudi oni so imeli smolo. Naleteli so na nemško zasedo in zato niso mogli priti pravčasno na dogovorjeno mesto. Slavko Poglajen se je vrnil z Mihom iz Jablanice praznih

rok. Drago je popoldan pripeljal še Ludvika Bizjaka. Le-ta nas je, kot smo se dogovorili prejšnji večer, čakal v železniškem podhodu pri Kosovi čuvajnici. Ker nam ni uspel prevoz s čolnom, je čakal zaman. Odšel je domov v Ponoviče in naslednji dan poiskal Slavka Pungarčarja, ki mu je posredoval zvezo z nami.

Torej bili smo zbrani vsi — 12 novih partizanov. Prehoditi pa smo morali še težko in dolgo pot čez Širmanski hrib v Jevnico, kjer so nas tamkajšnji partizanski brodarji prepeljali čez Savo, da smo prišli v našo enoto v zasavski bataljon. Bataljon je bil takrat utaborjen na Lesu nad Dešnem. Tam so bili že zbrani nekateri naši vrstniki iz

Jevnice in Kresnic. Kak dan kasneje pa sta iz litijskega Gradca prišla še Lojze Vrhovc-Klinčev in Franci Kos.

V Litiji so Nemci besneli. Kaj hitro so ugotovili, da je bila mobilizacija organizirana. Znesli so se nad našimi družinami. Vse do zadnjega so naložili na kamione in izgnali z domačij. Preselili so jih v Nemčijo. Slavka Pungarčarja so zaprli in odgnali v Mauthausen, Dragu Poglajnu pa je uspelo pobegniti v ilegalo.

Sicer so nemške represalije pri ljudeh vlivale strah, toda krepil se je tudi odpor proti njim. Mladinske organizacije so nadaljevale z delom. Vedno več mladih se je vključevalo v delo narodnoosvobodilnega gibanja in vse več jih je odhajalo v partizane.

Vaški odbori OF v Šmarskem okraju

CK KPS in glavno poveljstvo slovenske partizanske vojske sta v zimi 1942/1943 preimenovala štab II. grupe odredov v štab IV. operativne cone in izdala posebno navodilo za nadaljnji razvoj NOB te operativne cone, ki je delovala na Štajerskem in pod katero območje je spadala tudi Litija in njena širša okolica. Navodila so upoštevala specifične razmere na teh območjih, zato so enote, ki so delovale v sestavi cone dobile poleg vojaških nalog tudi odgovornost za razvoj politične dejavnosti. Nedvomno je bil v tistem času na Štajerskem najaktivnejši v vojaških akcijah in v političnem delu zasavski bataljon, ki ga je vodil Franc Poglajen-Kranjc. Spomladi 1943. leta je bataljon izvršil več uspešnih akcij na sovražnika tudi na litijskem področju (napad na grad Ponoviče, na železniško postajo Sava), borci bataljona in patrulje pa so se često zadrževali v vaseh in skupno z aktivisti OF seznanjali prebivalstvo s cilji OF in NOB, imeli pa so tudi zveze z organizacijo OF v Litiji in drugih krajih. Ideje OF so se med prebivalstvom hitro širile. Vedno več je bilo novih pristavev in mnogi med njimi so odšli v partizane.

Na litijskem področju je spomladi 1943. leta delovalo sorazmerno malo aktivistov-ilegalcev, na desnem bregu Save od Janč do Polšnika pa celo ni bilo nikogar. Za poživitev političnega dela na tem terenu sta se okrožni odbor za Litijo in štab zasavskega bataljona dogovorila, da pošlje bataljon nekaj svojih borcev na politični tečaj in nato na teren, kjer naj bi kot politični delavci organizirali vojaške in krajevne odbore OF oziroma povezali simpatizerje in somišljenike OF v organizirano delo. Tako sta bila junija poslana na tečaj,

ki je bil organiziran pri okrožnem komiteju Kamnik, Ciril Gričar-Emil in Tone Koprivnikar-Gorki. Emil je bil četni komisar, Gorki pa politidelegat in sekretar bataljonskega SKOJ-a.

Okrožni komitej Kamnik, katerega sekretar je bil Franc Zupančič-Marjan, se je zadrževal pod Murovco v Vrhpolju in drugih vaseh na Moravškem. V »šoli« je bilo več tečajnikov, vodja tečaja pa je bil ing. Janez Jerman.

Po končanem tečaju sta se tečajnika iz zasavskega bataljona napolila pod Sveto Goru, kjer se je zadrževal litijski okrožni komitej. Sekretar Nace Stirlekar-Joze ju je seznanil z nalogami in povedal, da je Emil imenovan za sekretarja okraja Kresnice, Gorki pa za sekretarja okraja Šmartno. Po kurirskih zvezah sta odšla v Senožeti, kjer so ju partizanski brodarji prepeljali preko Save. Emil ni poznal terena, zato je Gorki nekaj dni ostal z njim, da sta obiskala sodelavce OF v Jevnici, Poljanah, Kresnicah in drugih vaseh okrog Janč. Gorki je nato odšel na teren Šmartno. Tu je najprej obiskal sodelavce, s katerimi je bil povezan še pred odhodom v partizane, ali pa je z njimi dobil stik, ko je hodil na teren s patruljo zasavskega bataljona. Najprej je delal sam, kasneje se mu je pridružil Janez Konjar-Jan.

Mnogi med sodelavci in člani odborov so odšli v partizane že v poletju 1943. leta, kot npr. Danica Potokar-Ribičič, Bogo Drnovšek iz Brega, Jože Vidic iz Tenetiš in drugi.

V novembru 1943 se je Gorki vrnil na Štajersko, sekretarstvo šmarskega okraja pa je prevzel Franc Mojšker-Frenk in delal na tem področju z Janom do osvoboditve.

T. K.

Gospodarske komisije...

(Nadaljevanje z 2. str.)

dilo, da je po zaslugi kakšnega izdajalca zvedel za partizanska skladišča, zasegel material in se z njim okoristil.

Gospodarske komisije so imele tudi nalogo zbirati podatke in popisovati osnovna sredstva, surovine in izdelke gospodarskih organizacij, ki so služile okupatorju. Te in-

formacije so bile potrebne zaradi zavarovanja pred uničenjem družbenega premoženja in ropanjem okupatorja, ki bi se je poslužil, ko bo zapuščal zasedeno ozemlje. To premoženje je bilo treba varovati tudi zato, da bi se takoj vzpostavilo redno obratovanje in proizvodnja za potrebe prebivalstva, ki je željno čakalo konca vojne.

Razgovor z udeležencem X. kongresa ZKJ

Udeleženec X. kongresa ZKJ, ki je bil od 27. do 30. maja v Beogradu, je bil tudi tov. Ivan Godec, sekretar medobčinskega sveta ZKS Ljubljana. Na naša vprašanja o vtiših s kongresa in o njegovi vsebini nam je takole odgovorjal:

1. Bil si med udeleženci X. kongresa ZKJ v Beogradu. Ker te nismo volili komunisti litijske občine, me zanima, kje si bil izbran za to dolžnost?

Na VII. kongresu ZKS v Ljubljani so delegati izvolili šestdeset člansko delegacijo gostov za X. kongres. Bil sem izvoljen med te goste. Na X. kongresu pa so nam takoj na začetku priznali status delegatov.

2. Kakšne vtise si odnesel iz Beograda?

Poleg izredno veličastnega vtisa, ki ga je name napravil X. kongres ZKJ in velika enotnost udeležencev kongresa, me je posebej prevzela gostoljubnost Beograjčanov. Odlično so poskrbeli za veli-

ko množico delegatov in gostov tako glede nastanitve, prehrane in prevozov, kot dobre organizacije poteka kongresa. Dober vtis so napravili name natakariji, šoferji, taksisti, prodajalci, miličniki, ki so nam pomagali na vsakem koraku, se zanimali, od kod smo, razlagali, kaj vedo o Sloveniji itd.

3. Ali si se aktivno vključil v razprave na kongresu?

Kolikor je bilo mogoče, sem pazljivo sledil poteku kongresa, a moram vendarle reči, da je bilo gradiva preveč za štiri dni. Drugi in tretji dan sem sodeloval v komisiji za politični sistem in tudi razpravljal o družbeni samozaščiti. Predlagal sem tudi spremembo resolucije s tega področja. Za vsebino razprave smo se dogovorili v posebni delovni skupini pri CK ZKS. Moji predlogi so bili delno upoštevani.

4. Kaj meniš o vsebini kongresnih usmeritev in o nalogah komunistov po X. kongresu ZKJ?

Kongres je po mojem mnenju imel zelo manifestativen značaj. Celotno vzdušje je potrdilo, da gre za »kongres enotnosti«. To je potrdila tudi izvolitev tovariša TITA za predsednika brez omejitve mandata. Poseben pomen je kongresu dala tudi prisotnost skoraj sto tujih delegacij raznih osvobodilnih gibanj, komunističnih in socialističnih strank in drugih.

Seveda pa je glavni cilj kongresa sprejem vsebinske usmeritve za delo komunistov v prihodnjih letih. V ta namen smo na kongresu sprejeli več resolucij. Glavna naloga komunistov je, da delo organizacij ZK in delo samoupravnih organov organizirajo tako, da bodo njihove odločitve v skladu z vsebino teh resolucij. Tako bi lahko ugotovili, da stališča do rešitve posameznih problemov imamo in se moramo le še dogovoriti, kako bomo v praksi ravnali. Če nam bo uspelo, da bomo delali čim bolj enotno in v skladu s sprejetimi stališči, bomo svoje naloge dobro opravljali.

5. Katera je po tvojem prva naloga komunistov v pokongresnem obdobju?

Že ob sprejemu nove ustave, še posebej pa na kongresu, je v celoti dobila podporo tiska misel iz Pisma tovariša Tita in IB Predsedstva CK ZKJ, ki pravi: »Osnovna naša naloga je doseči, da bo delavec razpolagal z vsemi rezultati svojega dela«. Menim, da moramo začeti v osnovi in temu ustrezno urediti odnose v temeljnih organizacijah združenega dela. T. B.

Ivan Godec, udeleženec X. kongresa ZKJ

ZA OSVEŽITEV SPOMINA

Za nami je 10. kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Kdaj in kje pa so bili prejšnji? Prvi je bil v Beogradu leta 1919 drugi je bil v Vukovarju leta 1920 tretji je bil na Dunaju leta 1926 četrti je bil v Dresdenu leta 1928 peti je bil v Beogradu leta 1948 šesti je bil v Zagrebu leta 1952 sedmi je bil v Ljubljani leta 1958 osmi je bil v Beogradu leta 1964 deveti je bil v Beogradu leta 1969. deseti je bil v Beogradu leta 1974.

Most čez Savo v Kresnicah

(Nadaljevanje)

Med objavo prvega članka o mostu v Kresnicah in objavo sedanjega nadaljevanja članka je minilo že toliko časa, da je most zgrajen, čeprav še ni izročen prometu.

Poglaviti razlog, da most še ni izročen prometu, je pravzaprav razlika med željami in možnostmi. Zdrava pamet in pogled v prihodnost terjata pri našem mostu zlasti to, da se levobrežni priključek izgradi natančno po tehničnih predpisih. To pa pomeni preložitve republiške ceste Litija — Vernek — Podreber na območju mostu za približno šest metrov v hrib. Prestavitev ceste z vsemi pripadajočimi deli pa stane v sedanjem trenutku znatno več kot 1.000.000,00 din. Ta zahteva pa za najmanj tolikšno vsoto presega gospodarske možnosti tega področja.

Za pridobitev obratovalnega dovoljenja je potrebnih še nekaj drugih del, a to so: obremenilni preizkus mostu, odstavnih pas na cesti iz ljubljanske smeri, kamnomet ob levobrežnem nasipu je treba podaljšati, urediti je treba horizontalno in vertikalno signalizacijo, v ljubljanski smeri je treba podreti še dve drevesi in nekoliko izboljšati odbojne ograje. Ko bodo vsa ta in druga manjša dela opravljena, bomo šele mogli pridobiti obratovalno dovoljenje za most. Nekaj teh del je opravljenih, večina pa jih je v teku. Naša prognoza — ob pospešenem delu utegne biti most izročen prometu v drugi polovici junija 1974.

S pridobitvijo obratovalnega dovoljenja, ki bo verjetno časovno omejen, pa skrbi za most še ni konec. Potrebno bo namreč most še asfaltirati, da zaščitimo leseno in železno konstrukcijo. Šele po asfaltiranju lahko dokončamo hodnike za pešce. Zal nihče v Jugoslaviji ne dela asfaltnih prevlek na lesene mostove, le te so iz tako imenovanega kavčuk-asfalta, tako da bomo morali ustrezni recept in tehnologijo dobiti iz tujine. Poleti bomo morali kontrolirati erozijo stebrov in stebre, ki so pod najhujšim udarom vodnega toka morebiti zavarovati.

Obratovalno dovoljenje bo časovno omejeno, zato bo skrb občinske skupščine Litija, KS Kresnice in Industrije apna Kresnice, da pride rekonstrukcija republiške ceste v plan del Republiške skupnosti za ceste Slovenije in da se ta rekonstrukcija čimprej izvede, najkasneje pa v letu 1967.

Že tako kratek opis pa pokaže, koliko novih problemov se pojavi ob gradnji takšne komunalne naprave kot je most.

Zbiranje sredstev in financiranje gradnje mostu je bilo zelo težavno in komplicirano. Prav tako pri urejanju lokacijsko-tehničnih problemov in pridobitvi gradbenega dovoljenja je tudi pri zbiranju sredstev odločilno sodelovala Krajevna skupnost Kresnice. Brez tesnega sodelovanja med formalnim investitorjem Industrijo apna Kresnice in Krajevno skupnostjo Kresnice ne bi opravili ničesar. Tudi gradnja ni bila kar tako. Ni primera, da bi Krajevna skupnost takšne velikosti ob sodelovanju sorazmerno majhnega podejstva izgradila most dolžine preko 160 m.

Za most so prispevki ali sprejete obveznosti naslednje:

	din
1. Industrija apna Kresnice	1.535.000,00
2. Republiška skupnost za ceste	820.000,00
3. Skupščina občine Litija	450.000,00
4. Stanovanjsko komunalno podj. Litija	
a) lok. teh. dokum.	51.711,00
b) prevzem obvez	250.000,00
5. Krajevna skupnost Kresnice	
Ostanek od brvi	48.447,08
prispevek občanov	121.820,00
6. Splošna vodna skup. Lj-Sava (zavarovanje mostu — nasipov)	83.592,35
7. KZ Litija	75.000,00
8. GG Ljubljana	30.000,00
9. Krajevna skupnost Hotič, prispevek občanov	7.550,00
10. Prispevki Dešen-Ušenišče občani	4.450,00
11. Prispevki Preker-Vel. vas občani	5.490,00
12. Prispevki Ribče občani	2.850,00
13. Prispevki Jevnica, Kres. Poljane občani	2.175,00
14. Prispevki Vernek-Jesenje občani	2.650,00
	3.490.735,43

Pričakujemo in nujno še potrebujemo prispevke skupščine občine Domžale ter dodatne prispevke Kmetijske zadruge Litija, Gozdnega gospodarstva Ljubljana, še nenabrani del prispevkov po krajevnih skupnostih in nekatere druge prispevke.

Zbiranje sredstev je potekalo drugače kot financiranje, zlasti je bilo zbiranje zakasnjeno. Kajti za predračunsko vrednost smo morali vnaprej zagotoviti sredstva. Ljudje pred pričetkom gradnje niso bili pripravljeni sodelovati iz preprostega razloga, ker so se akcije za gradnjo mostu že večkrat brezuspešno končale z večjimi ali manjšimi stroški, Sava pa je vedno ostajala nepremaganec. Financiranje mostu je bilo stvar formalnega investitorja. Za manjkajoča sredstva je moral najeti vrsto kreditov, kar pa tudi ni bila enostavna zadeva.

Most je praktično zgrajen. Najhujše težave so premagane, vse pa še ne. Krajevna skupnost Kresnice in Industrija apna Kresnice bosta morali most do kraja opremiti, oskrbeti dodatna denarna sredstva in storiti vse, da se most v doglednem času preda v vzdrževanje strokovno usposobljeni delovni organizaciji.

Naš most je enosmeren, vitek in skromen, vendar pa zadošči funkcionalen. Lahko smo ponosni, da smo ga zgradili takšnega, kot je, kaj več ne bi zmogli. Zgrajen je primerno času, razpoložljivim sredstvom in namenu. Krajevna skupnost Kresnice pa se že ozira za rešitev naslednjih komunalnih problemov: kanalizacije, nadaljnje elektrifikacije, asfaltiranje cest in drugega. Upajmo, da ob gradnji mostu niso pošle vse moči za tvorno in kolektivno delo.

ing. Kramžar Ivan

Praznično na Jančah

Janče so že vrsto let priljubljena izletniška točka okoličanov (tudi Litijanov), pa tudi od drugod ljudje radi prihajajo nanje. Zelo živahno je ponavadi na prvi majski dan, ko tudi tisti nekaterniki, ki sicer ne čutijo posebne potrebe po vzpenjanju navkreber, žrtvujejo urico ali, če smo velikodušni, največ urico in pol rekreacijske hoje iz Jevnice ali Laz kot dveh najprikladnejših izhodiščnih točk za na Janče.

Letos je bilo na Jančah na praznik dela — prvi maj še prav posebej živahno, predvsem pa zelo praznično. Za tak praznični videz so poskrbeli mladinci in mladinke jevniskega in lazoviškega mladinskega aktiva, ki so tokrat prvič organizirali shod mladine in delovnih ljudi. Praznovanje se je začelo že na predvečer samega praznika s kurjenjem kresa, nadaljevalo pa se je jutraj na 1. maj s pohodom skupin mladincev po poteh 2. grupe odredov. Na poti so mladinci obiskali številna spominska obeležja in z udeleženci NOB obujali spomine na čase in življenje, katerega nema priča so v kamen vklesana imena. Vrhunec praznovanja pa je bila proslava, ki se je začela po prihodu vojaške enote iz vojašnice Ljubljana-Polje. Po vrsti pozdravnih nagovorov so se predstavili recitatorji dramske sekcije KUD Jevnica in pevci mešanega pevskega zbora KUD Jevnica, ki so s svojim pestrim, pa čeprav kratkim programom vnovič navdušili.

Za sklep lahko rečemo, da smo bili s prireditvijo povsem zadovoljni, saj sta oba aktiva kljub pomanjkanju izkušenj prireditve vzorno pripravila in izpeljala.

J. K.

Prostovoljni borci za severno mejo iz Litije so se sešli

V počastitev 55-letnice bojev za severno mejo in 100-letnice rojstva generala Rudolfa Majstra so se dne 9. maja 1974 sešli na delovni dogovor preživeli borci iz litijske občine. V letih 1918/1919 jih je bilo seveda več, sedaj pa jih je ostalo le še 26, od teh pa jih je prišlo na sestanek 22.

Srečanje preživelih borcev za severno mejo je pripravil in zelo dobro organiziral pristojni upravni organ občine Litija. Slovesnemu vzdušju so s svojo navzočnostjo pripomogli tudi najvišji predstavniki občinske skupščine, izvršnega sveta ter vseh družbeno-političnih organizacij občine.

Vabilu sta se ljubeznivo odzvala tudi tov. Jože Hribar, predsednik republiškega odbora borcev za severno mejo in tov. Lojze Kek, tajnik odbora ljubljanske regije. Že majhna pozornost organizatorja je vse borce-udeležence sestanka prijetno iznenadila, saj so litijski mladinci vsakemu borcu takoj ob prihodu pripeli rdeč nagelj.

Na slovesnosti je zbranim borcem in gostom spregovoril tov. Jože Dernovšek, predsednik občinske skupščine. V svojem govoru je potrdil velik pomen takratnih bojev na Koroškem za vse kasnejše dogodke, ugotovil je veliko pri-

padnost borcev lastnemu narodu in jugoslovanskim narodom, borbena povezanost med borci za severno mejo in borci NOV ter ugotovil, da bi naša severna meja najverjetneje tekla »mnogo nižje«, če ne bi bilo generala Majstra in njegovih borcev, z narodno zavestjo, ki so jo vsi takrat izpričali. Ob tem je navzoče spomnil na sedanjo politično situacijo, ki so jo ustvarile nazadnjaške iredentistične sile v Italiji ter na borbo naših zamejskih Slovencev v Avstriji za narodnostne pravice, ki se spričo znanih dogodkov vleče v nedogled.

Naši borci za severno mejo skupaj z gosti na slovesnosti — Foto: Zofka

Zatem je prevzel besedo tov. Hribar, ki je dokaj podrobno orisal borbo za severno mejo in Maribor ter lik borca-generala Majstra. Med drugim je ugotovil, da mlajši rod premalo ve o teh zgodovinskih dohodkih, kar je škoda za pomanjkljivost pri vzgoji mladih ljudi.

Nato je sledil kratek kulturni program, ki so ga izvedli litijski mladinci.

Ob koncu slavnostnega dela sestanka so vsi navzoči ostro protestirali proti zahtevam italijanske vlade do dela našega ozemlja ter proti nepopustljivi gonji avstrijskih neofašistov do Slovencev onstran meje.

To srečanje so zbrani borci za severno mejo izkoristili za sproščen medsebojni razgovor o tistih slavnih dneh, ko so s puško v roki stali na braniku naše domovine, pripravljani dati za njo tudi svoje življenje. Sedaj že možje pri petinsemdesetih in več so se zadovoljni in hvaležni organizatorju razšli z dokazanim občutkom, da je njihova aktivnost v letih 1918 do 1919 bila izraz narodnostne zavesti in veličasten prispevek k zgodovini lastnega naroda in jugoslovanskih narodov. Njihovo sodelovanje v narodnoosvobodilni borbi je najboljši dokaz za to.

I. B.

Poprečni mesečni osebni dohodki v občini

V prvih štirih mesecih letošnjega leta so zaposleni v naši občini prejeli poprečno 2.309 dinarjev mesečnega osebnega dohodka, ali 23,1 % več kot v istem obdobju preteklega leta. V gospodarstvu je bil poprečni mesečni osebni dohodek 2.269 dinarjev, po posameznih področjih gospodarstva pa prednjačijo po višini poprečnega osebnega dohodka zaposleni v prometu, kjer je znašal poprečni osebni dohodek 2.395 dinarjev. Sledijo pa jim zaposleni v gostinstvu z 2.385 dinarji, nato v gozdarstvu z 2.338 dinarji, v industriji z 2.317 dinarji, v komunalni z 2.292 dinarji, v trgovini z 2.236 dinarji, v obrti z 2.073 dinarji, v kmetijstvu z 1.950 dinarji ter v gradbeništvu (Cestno podjetje Ljubljana, terenski obrat Litija) z 1.788 dinarji kot najnižjim poprečnim osebnim dohodkom v občini.

Zaposleni v negospodarstvu pa so prejeli v obravnavanem obdobju 2.667 dinarjev

poprečnega mesečnega osebnega dohodka, ali 13,7 % več kot v letu 1973. Najvišje poprečne osebne dohodke so imeli zaposleni v bančništvu, in sicer 3.195 dinarjev, nato pa jim sledi zdravstvo z 2.829 dinarji, šolstvo z 2.779 dinarji, družbene organizacije z 2.747 dinarji, socialno zavarovanje z 2.459 dinarji, občinska uprava z 2.368 dinarji ter socialno varstvo z 2.256 dinarji.

Zaposleni v industrijskih organizacijah združenega dela pa so prejeli poprečno mesečno 2.317 dinarjev osebnega dohodka, ali 0,3 % nad poprečjem vseh zaposlenih, od tega v Industriji apna Kresnice 3.020 dinarjev, v Predilnici Litija 2.270 dinarjev, v obratu Industrije usnja Vrhnika v Šmartnem 2.264 dinarjev ter v Lesni industriji Litija 2.221 dinarjev.

B. J.

TEMELJNA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST LIT I J A

Komisija za štipendije in kadre

RAZPISUJE ŠTIPENDIJE ZA STUDIJSKO LETO 1974/75

7 štipendij

za študij na PEDAGOSKI GIMNAZIJI oz. PEDAGOŠKI AKADEMIJI z usmeritvijo za razredni pouk, prednost imajo študentje PA-smer raz. p.

3 štipendije

za pouk telesne vzgoje in sicer 2 ženski in en moški

1 štipendija

za pouk glasbe — študent PA — smer glasba oz. slušatelj Srednje glasbene šole Ljubljana

2 štipendiji

za pouk tehničnega pouka in fizika, prednost imajo višji letniki

1 štipendija

za pouk matematike oz. fizike

1 štipendija

za smer psihologija-pedagogika, prednost imajo že vpisani na FF oz. PA

3 štipendije

za vzgojiteljice, prednost imajo višji letniki

POTREBNA DOKUMENTACIJA:

- prošnja z opisom socialnega stanja družine (poseben obrazec DZS, št. 1,65);
- potrdilo o vpisu v šolo;
- overjen prepis zadnjega šolskega spričevala;
- potrdilo o zaključnem izpitu oz. potrdilo o opravljenih izpiti;
- potrdilo o premoženjskem stanju družine na predpisanem obrazcu (izda skupščina občine);
- potrdilo o skupnem gospodinjstvu oz. o članih družine (izda skupščina občine);
- potrdilo o zaposlitvi staršev in o poprečnem osebnem dohodku v zadnjih 6. mesecih;
- mnenje šole oz. razrednika;
- izjavo, da prosilec ne prejema štipendije drugje.

POGOJ ZA DODELITEV ŠTIPENDIJE JE MED DRUGIM TUDI IZJAVA O ZAPOSLOTVI NA OBMOČJU OBČINE LIT I J A.
ROK ZA PRIJAVO je do 15. JULIJA 1974

Podrobnejše informacije dobite po telefonu št. 88-229 TIS Litija ali na sedežu TIS Litija, Valvazorjev trg 3/II.

OBČANI!

Sodelujte s prispevki v Glasilu občanov.
Posamezne članke pošiljajte na naslov uredniškega odbora

Kako živi Said in drugi

Pot me večkrat vodi na Ježo. Mimo lepih hiš, obdanih z vrtovi, polnimi cvetja, in mimo barake, lesene in ne preveč privlačne, in še mimo druge barake, ki ni lesena in je nekoliko lepša od prve. Zanimalo me je življenje v tej baraki.

Čprav je ob baraki ponavadi živahno, saj stanovalci večkrat na travniku igrajo nogomet ali druge igre, pa tokrat ni bilo nikogar. Čakal sem na prvega stanovalca, ki bo stopil iz barake.

In res. Pride mlad fant, ki mu povem, da bi rad za naše glasilo napisal nekaj o življenju delavcev iz drugih republik, ki delajo v našem kraju.

Predstavil se je Said Hadžić, 17 let ima in dela v Lesni industriji Litija, obrat Zagorica. Potem so prišli še drugi fantje njegovih let: Ziad Kahteran, Asim Smaić, Rasim Kaltak, vsi zaposleni v Lesni industriji Litija. Na obisku pri njih je bil ravno tudi Jusuf Kaltak, ki se je prejšnji dan zaposlil kot natakar v restavraciji Pošta. Zanimivo je, da so vsi doma iz vasi Gornji Kamengrad pri Sanskem mostu v republici Bosni in Hercegovini.

Za razgovor sem poprosil torej Saida, sodelovali pa so še drugi trije, le Jusuf, ki je šele prišel, je bolj poslušal.

Povedali so, da jih v obeh stavbah živi skupaj 50, da vsi delajo pri istemu podjetju, da je delo v treh izmenah in da Said, ki dela kot pomočnik pri cirkulariki (v Litijo je prišel 13. marca letos) zasluži na mesec okrog 1700 dinarjev, če dela nadure, potem še nekaj več.

Kako razdeli ta denar?

Za stanovanje, elektriko in pranje posteljnega perila plača na mesec 600 dinarjev, hrana, ki jo pripravljajo njihovi kuharji, pa stane 400 do 500 dinarjev. Potem še ostane za obleko in druge potrebe.

Kako živi Said in njegovi tovariši?

Dela v tovarni. V treh izmenah. Z delom je zadovoljen, poskrbljeno je za toplo malico, ki je poceni. Pa vendar bi on in vsi ti mladi fantje odšli radi v tujino za boljšim zaslužkom. Seveda pa morajo najprej odslužiti vojaški rok. Pravijo pa, da se tudi v Sloveniji zasluži.

Pa razvedrilo — kakšno je?

Podjetje jim je v jedilnici uredilo letos televizijski sprejemnik. Gledajo kar precej, drugače se zelo veliko ukvarjajo s športom. Radi gredo v Smartno, kjer za združnim domom igrajo nogomet. To je največkrat ob nedeljah. Potem včasih v kino, morda na Pošto. Na dva do tri mesece gredo domov, tisti, starejši, ki imajo družine, pa vsak mesec.

Kako so jih sprejeli v Litiji?

Pravijo, da kar dobro in se tudi dobro počutijo. Rasim

pravi: »Ko je dobar, može sa svakim!« Včasih, popoldne, jih kdo poišče še za kakšno dodatno delo, čeprav tega ni veliko.

Bi pokazali sobo, kjer stanujete — vprašam Saida.

Ne vem, če je bil Said navdušen nad mojo radovednostjo, toda odkloniti mi tudi ni hotel. No, soba je srednje velika, v njej pet postelj, dve omari in nič drugega. Te dni ni niti elektrike, ker so nekaj urejali. Sobo sami posprav-

ljajo, perejo osebno perilo tudi sami.

Na sploh pa pravijo, da bi bili pripravljene sodelovati pri ureditvi barake, da bi bila bolj udobna in lepša. Ker so delavci lesne tovarne, pa to sploh ne bi bilo tako težko. Povedali so še, da imajo v sosednji stavbi jedilnico, dve spalnici in umivalnico ter kopalnico s toplo vodo.

Kdo se zanima za vaše življenje tu? Ste morda v organizaciji upravljanja?

Tudi socialna služba je naša in občanom nujno potrebna

Delovanje služb občinske uprave, ki bo prikazano v tem stavku, bi označili kot socialno in skrbstveno delo, ki se opravlja v okviru oddelka za občno upravo in družbene službe. Tako ga označuje tudi zakonodaja in tovrstna literatura. V drugih občinah, kjer imajo močnejše razvite socialne službe, se ta socialna problematika rešuje v centrih za socialno delo kot samostojnih zavodih in ne v okviru služb občinske uprave. Takih pogojev za samostojen zavod v naši občini ni.

Za občane bi bilo najbrž zanimanje vredno opisati posamezne veje socialnih služb, ki zajemajo celotno socialno problematiko občanov, s čemer se v tem stavku ne bi ukvarjali, pač pa bi bil tak prikaz opisan posebej. Posamezna področja ali veje delovanja so vsebinsko urejene v ustreznih predpisih, po katerih mora služba delovati. Ob širjenju oziroma večanju že ustaljenega socialnega delovanja lahko ugotovimo tudi široko zakonodajalčevo aktivnost na tem področju, ki se kaže v izdajanju ustreznih predpisov o pravicah občanov, ki so tu zajeti, bodisi kot socialno ogroženi, invalidni ali drugače obravnavani v osebni statusu. Zaradi družbenih gibanj v ekonomskem, socialnem pa tudi psihološkem smislu je ta služba zadolžena za neprestano spremljanje in prilagajanje temu gibanju. Ni pa socialna služba edina, ki mora spremljati ta gibanja in prizadevanja za preventivno in kurativno delo na področju socialnega varstva. Poklicane za reševanje te problematike so tudi delovne organizacije in Krajevne skupnosti. Le-te lahko s svojim doprinosom v osebnem kontaktiranju s prizadetimi in informiranjem pristojnih služb ter v nekem smislu tudi v materialnem pogledu bistveno pripomorejo k izboljšanju razmer na tem področju. Ne smemo pa mimo resnice, ki bi morala biti znana vsem družbenim dejavnikom in je glede na obravnavano področje v naslednjem:

»Investicija v zdravo osebnost človeka, ki sega že od rojstva dalje, preko zdravih družinskih odnosov pa tja do starosti, nikakor ne pomeni samo investicijo v posamezno osebnost, ampak pomeni tudi, da družbeno prilagojena osebnost doprinaša s svojim delom in veča družbeni proizvod.« Ni potrebno posebej poudarjati kakšne proble-

me prinaša sebi, družini, soseščini in tudi družbi osebno in neprilagojen človek.

Samo bežen pogled v razmere socialne problematike v predvojni Jugoslaviji in zanimanje naše socialistične družbe za zdrav človekov razvoj nam pove, da smo na tem področju napravili ogromen preobrat, saj je bil v predvojni Jugoslaviji človek zanimiv le kot proizvajalec in dokler je lahko bil. Naša družba mora gledati na človeka z resničnimi socialističnimi gledanji in interesi in torej ni sprejemljiv drugačen odnos do človeka v organizaciji združenega dela ali kjerkoli drugje, ki je tudi v tem, da spremljamo njegov socialno zdravstveni in sploh vsestranski razvoj ter mu tudi pomagamo, ko je pomoči potreben.

Vsebina socialno-varstvene dejavnosti je tesno povezana s stopnjo družbene in ekonomske razvitosti naše socialistične skupnosti. Socialno varstvo je kot rečeno ekonomsko pomembno, je pa tudi pomemben faktor v razvoju neposredne socialistične demokracije in je tista družbena dejavnost, v kateri najbolj neposredno odseva socialistični humanizem. Socialno varstvo je namreč celoten sistem ukrepov od pravice do dela, iz katere izvira položaj človeka v družbi ter pomeni osnovo za ustvarjanje materialnih razmer za življenje posameznikov in družbene skupnosti, pa do šolanja, zdravstvenega in otroškega varstva, varstva v primeru invalidnosti, starosti itd., ki ga delovni ljudje uresničujejo na osnovi vzajemnosti in solidarnosti.

Socialno varstvena dejavnost ima torej namen odstraniti in preprečiti motnje, ki utegnejo nastati ali so že nastale v življenju in delu posameznika, družine ali sku-

Povedali so, da se največ zanima zanje sekretar podjetja, da jih tudi večkrat obiše. Ker so pri delu bolj začetniki, še niso vključeni v organe samoupravljanja. Bi želeli tudi to? Bi, so dejali, morda kdo, ki je že dlje časa v podjetju.

Tako Said in tovariši. Fantje so kar zadovoljni, nič slabega niso povedali o podjetju, pri katerem delajo in o življenju, ki ga živijo med nami. Mislim pa, da bi se dalo njihov začasni dom le malo bolj prijetno urediti, da bi bilo možno pripraviti kako igrišče ali pa jih pritegniti h

kakemu športnemu društvu ali drugi organizaciji v kraju. Morda celo razmišljati o kaki dopolnilni obliki izobraževanja, saj so fantje, s katerimi sem se pogovarjal, naredili le po štiri razrede osnovne šole. Morda bi se res dalo še kaj narediti za boljše življenje teh (verjetno bolj začasnih) delavcev Lesne industrije Litija, ki tudi prispevajo k uspehu in razvoju podjetja.

P. S.: V naslednji številki bo objavljen razgovor s predstavniki podjetja o tej tematiki.

Miloš Djukić

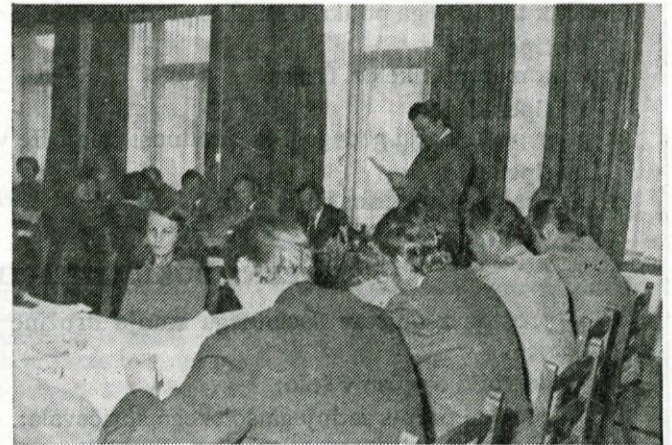
pin prebivalstva ter jih mobilizirati za reševanje njihovih lastnih problemov. Socialna služba kot strokovna služba izvaja naloge s področja družinskih odnosov, ki jih ureja zakon, (odnosi med starši in otroki, zakonci, zavede v zvezi s posvojitvami, rejništvo, domska oskrba itd.) skrbništva, ukrepi glede mladoletnikov v smislu kazenske zakonodaje (strožje nadzorstvo), kategorizacija in evidenca otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, splošno varstvo odraslih (družbene pomoči raznim kategorijam socialno ogroženih oseb ipd.) in rešuje so-

cialne probleme posebnih kategorij občanov in posameznikov, ki so potrebni družbenega varstva (alkoholiki, odpuščeni obsojenci, kronični bolniki, duševno prizadete osebe ipd.).

Namen tega sestavka je bil na kratko prikazati družbeno pomembno delo socialnega varstva s prikazom tovrstne splošne problematike. Konkretan opis posameznih področij dela pa glede na raznovrstna in številna delovna področja zahteva individualno in poglobljeno obravnavo.

F. K.

Letošnja priznanja OF

S slavnostne seje OK SZDL Litija, kjer so bila podeljena letošnja priznanja OF — Foto: Zofka

9. maja so bila na slavnostni seji Občinske konference SZDL Litija podeljena letošnja srebrna Priznanja OF.

Prejeli so jih trije posamezniki in ena organizacija, in sicer:

- JANEZ MAJČEN iz Polšnika
- IVAN PAVLICA iz Save
- PETER KRES iz Zg. Loga
- Krajevna organizacija ZB NOV Jevnica

Vsa štiri Priznanja so bila podeljena za uspešno družbenopolitično delo. Slavnostni govor ob podelitvi Priznanj je imel član Izvršnega odbora Občinske konference SZDL Litija Miro Kaplja. Priznanja je podelil predsednik OK SZDL Litija Ivan Boh, predsednik žirije za podeljevanje Priznanj Tone Pavliha pa je podal obrazložitev.

V imenu odlikovancev se je za Priznanja zahvalil Janez Majcen, ki je poudaril, da so Priznanja velika spodbuda za njihovo nadaljnje plodno delo.

Predstavljamo vam

Predsednik SO Litija
Jože Dernovšek

Rojen 16. 11. 1936 na Sp. Logu pri Litiji. Po poklicu diplomirani ekonomist. Bil je predsednik Občinskega komiteja ZMS Litija (1956—1957), sekretar komiteja OK ZKS Litija (1961—1968), sekretar Medobčinskega sveta ZKS Ljubljana (1968—1974), predsednik odbora za družbeno ekonomske odnose pri skupščini SR Slovenije (1971—74), poslanec republiškega zbora skupščine SR Slovenije (1969 do 1974). Član ZK je od leta 1957. Aktivno deluje v raznih društvih. Pred izvolitvijo za predsednika SO Litija je bil predsednik odbora za družbeno ekonomske odnose pri skupščini SR Slovenije.

Podpredsednica
SO Litija
Regina Kralj

Rojena 3. 1. 1942 v Zagorju. Po poklicu je učiteljica. V letih 1961—1962 je bila članica predsedstva Okrajnega komiteja ZMS Maribor, od leta 1971 do 1973 je bila članica Občinske konference ZKS Litija, sekretarka osnovne organizacije ZKS v svoji delovni organizaciji od leta 1971 do 1973. Članica ZK je od leta 1959. Aktivno deluje na področju šolstva.

Funkcijo podpredsednice SO Litija opravlja amatersko in je zaposlena v posebni osnovni šoli Litija.

Predsednik IS
SO Litija
Stane Hrovat

Rojen 2. 4. 1935 v Novem mestu. Dokončal je višjo šolo za organizacijo dela. Bil je predsednik Občinskega sindikalnega sveta Ljubljana-Bežigrad (1958—1963), član Okrajnega komiteja ZKS Ljubljana (1958—1962), odbornik Skupščine občine Litija od 1967 do 1974 in vseskozi predsednik občinskega zbora SO Litija, predsednik SO Litija (december 1973 — april 1974). Član ZK je od leta 1954. Pred izvolitvijo za predsednika izvršnega sveta SO Litija je bil referent za pridobivanje in razvoj kadra pri ZZTP Ljubljana.

Naši otroci letujejo ob morju

Že več kot 13 let je posebna komisija za letovanje šolske mladine ob morju upravljala svojo lastno bazo v Ankaranu pri Kopru. Z urbanizacijo tega kraja pa so naši otroci izgubili ta prostor ob morju. Komisija se je že dlje časa prizadevala, da najde novo zemljišče in organizira novo bazo. Skozi razprave pa je prišla do zaključka, da bi lastna baza terjala veliko finančnih sredstev, ki jih v občini Litija ne bi bilo mogoče zbrati, poleg vsega pa je tudi vprašanje ekonomičnosti, saj bi baza delovala le dva meseca v letu.

V tem letu pa smo pri Republiškem odboru Rdečega križa Slovenije sprožili akcijo za pridobitev prostora za letovanje naših otrok v njihovem zdravilišču in okrevališču na Debelem rtiču pri Kopru. Tako je že 25. maja letos odšlo na 14-dnevno letovanje 38 predšolskih otrok, v sezoni pa bo letovalo še 56 otrok.

Dne 30. 5. 1974 pa je Temeljna skupnost otroškega varstva ustanovila komisijo za letovanje mladine ob morju. Naloga te komisije je, da z zainteresiranimi občinami: Kamnik, Cerknica, Novo mesto, Ilirska Bistrica in Velenje zbere potrebna finančna sredstva za razširitev bivalnih prostorov na Debelem rtiču. Tako bodo zopet naši otroci v sklopu Rdečega križa Slovenije dobili lastno bazo, ki bo tudi ekonomsko izkoriščena. V tej bazi ne bodo otroci samo letovali, temveč jo bodo lahko šole uporabljale tudi za šolo v naravi.

Po ugotovitvah zdravstvenih delavcev, da imamo na območju občine veliko bolnih otrok, ki so potrebni letovanja ob morju, nas mora voditi misel, da moramo za zdravje našega občana investirati že v zgodnji mladosti.

Franc Mali

GLASILO OBCANOV

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Litija.

Ureja uredniški odbor: Tine Brilej (glavni in odgovorni urednik), Stane Volk, Ivan Boh, Anton Gorenc, Miloš Djukič, Slavko Urbič, Janda Belko in Lojze Kotar.

Lektor: Mija Bernik.

Tisk in klišei: ČP »Gorenjski tisk« Kranj.

Naslov in uredništvo: Litija Trg na Stavbah 1 p. p. 6. Časopis prejema vsa gošpodinjstva v občini brezplačno na dom.

M. M.

Podpisani samoupravni sporazum?

Dne 25. aprila 1974 je bil podpisan »Družbeni dogovor o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 občine Litija« in »Samoupravni sporazumi za financiranje skupne in splošne porabe v republiki in občini za leto 1974«. Te akte je podpisovalo 26 delegatov — pooblaščenih podpisnikov temeljnih organizacij združenega dela občine Litija.

Naslednje skupnosti RAZGLAŠAJO sklenjeni samoupravni sporazum o programih in o združevanju sredstev za njegovo uresničitev za leto 1974 z naslednjimi prispevnimi stopnjami:

1. TEMELJNA SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA LITIJA:

- Skupnosti otroškega varstva občine Litija
 - delavci, vojaške osebe in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost iz bruto osebnih dohodkov po stopnji 0,60 %,
 - upkojenci in invalidi od izplačanih pokojnin in invalidnin po stopnji 0,40 %,
 - program je vrednoten na 1.223.000 din.
 - Republiški skupnosti otroškega varstva
 - delavci in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost iz osebnih dohodkov po stopnji 2,43 %,
 - upkojenci in invalidi od izplačanih pokojnin in invalidnin po stopnji 1,85 %.

2. TEMELJNA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST LITIJA:

- Temeljni izobraževalni skupnosti Litija
 - delavci in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost iz bruto osebnih dohodkov po stopnji 5,70 %, od tega za občinski program 4,86 %, za preliv v solidarnostni sklad temeljnih izobraževalnih skupnosti pri republiki pa 0,84 %,
 - program je vrednoten na 15.500.000,00 din.
 - Republiški izobraževalni skupnosti po stopnji 8,14 % v breme dohodka organizacij združenega dela.

3. KULTURNA SKUPNOST LITIJA:

- Temeljni kulturni skupnosti Litija,
 - delavci in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost iz bruto osebnih dohodkov po stopnji 0,73 %,
 - program je vrednoten na 1.005.000 din,
 - Republiški kulturni skupnosti za sofinanciranje skupnih nalog po stopnji 0,18 %.

- TELESNOKUTURNA SKUPNOST:
 - Temeljni telesnokulturni skupnosti Litija
 - delavci in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, iz bruto osebnih dohodkov po stopnji 0,73 %,
 - program je vrednoten na 1.333.000.— din.
 - Republiški telesnokulturni skupnosti za sofinanciranje nalog po posebnem sporazumu o združevanju sredstev.

- SKUPNOST ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA IN VARSTVA LJUBLJANA:
 - iz bruto osebnega dohodka po stopnji 8,27 %,
 - b) iz dohodka tem. org. združ. dela 1,48 %,

- SKUPNOST INVALIDSKO-POKOJNINSKEGA ZAVAROVANJA SRS:
 - iz osebnih dohodkov po stopnji 11,48 %,
 - b) iz dohodka tem. org. združ. dela 0,80 %,
 - c) iz osnove poslovnih skladov 1,35 % in 0,35 %.

- SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE LJUBLJANA:
 - iz bruto osebnega dohodka po stopnji 0,20 %,
 - b) iz dohodka tem. org. zdr. dela 1,80 %

- OBCINSKI PRORAČUN:
 - enotna stopnja v SRS 0,20 % od bruto osebnih dohodkov iz delovnega razmerja in obrtnih dejavnosti.

Dodatek k družbenemu dogovoru o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 v občini Litija je naslednji:

- V sistemu nadzora in usklajevanja se določi, da organi službe družbenega knjigovodstva redno spremljajo učinke z družbenim dogovorom sprejetega sistema financiranja splošne in skupne porabe in redno obveščajo podpisnike o stanju,
- Podpisniki se sporazumejo, da preneha vplačevanje sredstev za posamezne družbene dejavnosti, ko se ugotovi, da je dosežena dovoljena poraba. V primeru, da se nateče več sredstev, se presežek vrne organizaciji.

Na tej osnovi se upoštevajo spremembe, ki bi nastale zaradi povečanja materialnih stroškov in osebne porabe v posameznih interesnih skupnostih.

Spoznajmo naše delegate

Delegacije izvoljene v TOZD

1. Industrija apna Kresnice:
1. Klučevšek Leopold
 2. Urbanija Franc
 3. Lazar Jože
 4. Penčur Darinka
 5. Sluga Alojz
 6. Čož Ignacij
 7. Vidregar Drago
2. Lesna industrija Litija furnirska proizvodnja:
1. Fele Maks
 2. Kres Marta
 3. Lamovšek Franc
 4. Mahkovec Valentin
 5. Oblak Milka
3. Lesna industrija Litija skupne službe:
1. Jelnikar Marija
 2. Kres Janez
 3. Medvešek Danica
 4. Perme Drago
 5. Slabe Silvana
4. Lesna industrija Litija mizarska proizvodnja:
1. Avsec Alojz
 2. Femc Franc
 3. Mehle Darinka
 4. Meserko Ivan
 5. Podlogar Alojz
5. Lesna industrija Litija proizvodnja plastike:
1. Deržič Ivan
 2. Kuder Janez
 3. Sotlar Valerija
 4. Stopar Vili
 5. Zvegljič Zvone
6. Lesna industrija Litija žagarska proizvodnja:
1. Cerar Karel
 2. Ponebšek Jure
 3. Razpotnik Peter
 4. Sogorič Željko
 5. Suligoj Jože
7. Gradbeno obrtno podjetje Komunala Litija:
1. Baš Janez
 2. Mehle Jože
 3. Hauptman Alojz
 4. Mele Andrej
 5. Pečnik Joži
 6. Geržič Sadi
 7. Planinšek Milan
8. IUUV — TOZD Šmartno:
1. Bajc Anton
 2. Čož Jože
 3. Dugorepec Rado
 4. Jelen Marija
 5. Jerič Franc
 6. Jerin Antonija
 7. Kepa Ljudmila
 8. Kokalj Jože
 9. Kramar Stefka
 10. Mlakar Janez
 11. Pintar Branko
 12. Sinigoj Jože
 13. Strmec Jožefa
 14. Zakrajšek Dori
9. Beton GIP Zagorje sektor Litija:
1. Božič Stevo
 2. Jug Franc
 3. Vozelj Franc
 4. Zmrzljak Milan
 5. Zupan Anton
10. KZ Gabrovka-Dole:
1. Lenart Edo
 2. Sila Ivan
 3. Kotar Tone
 4. Martinčič Alojz
 5. Ribič Tone
 6. Jeršin Marija
 7. Kožamelj Jožefa
11. KZ Litija:
1. Bartelj Ivan
 2. Jakoš Stane
 3. Garantini Milan
 4. Košmerl Angelca
 5. Rajšek Anton
 6. Strmole Vida
 7. Šinkovec Pavla
12. Gozdno gospodarstvo Ljubljana, TOZD Litija:
1. Doblekar Alojz
 2. Gorišek Leopold
 3. Grošelj Anton
 4. Hauptman Marjan
 5. Kokalj Karel
 6. Poglajen Jože
 7. Vodišek Franc
13. Mercator, TOZD Litija:
1. Kahne Marija
 2. Očepek Tončka
 3. Savšek Franc
 4. Savšek Milan
 5. Ponebšek Ana
14. Pletilja Litija:
1. Namestnik Marjan
 2. Zupan Mili
 3. Pečar Tončka
 4. Mrzelj Marjana
 5. Bajde Lučka
15. ZTP Ljubljana, postaje: Kresnice, Litija, Sava:
1. Andrič Milan
 2. Horvat Milan
 3. Ostrež Karel
 4. Peterka Ivan
 5. Rus Branko
16. Nadzorništvo proge Litija:
1. Blagijevič Božidar
 2. Jerebič Stanislav
 3. Markovič Panto
 4. Midžan Sajid
 5. Velič Edhem
17. Gostinsko podjetje Litija:
1. Borišek Marinka
 2. Smiljanič Ivanka
 3. Kokalj Marija
 4. Možina Jelka
 5. Mikez Mato
18. Kovina Šmartno:
1. Dobravec Janez
 2. Hostnik Janez
 3. Jerina Janez
 4. Koren Jože
 5. Resnik Anton
 6. Ulčar Vinko
19. Osnovna šola Šmartno:
1. Meglič Jože
 2. Lemut Marija
 3. Slimšek Janko
 4. Koritnik Lojzka
 5. Jeraj Stane

20. Osnovna šola Litija:
1. Baš Slavi
 2. Golob Janez
 3. Groboljšek Ana
 4. Kovič Eva
 5. Rogelj Marjan
 6. Rovšek Fani
 7. Rutar Draga
21. Zdrav. dom Domžale Litija — TOZD OZV:
1. Camernik Branko
 2. Grošelj Mila
 3. Lebinger dr. Pavle
 4. Medved Joža
 5. Potokar dr. Metka
22. Predilnica Litija:
1. Malis Janez
 2. Koderman Vojko
 3. Mali Franc
 4. Očepek Ivan
 5. Komotar Borut
 6. Gretič Jože
 7. Mandelj Karel
 8. Cvetežar Avgust
 9. Skoberne Milan
 10. Mlakar Janez
 11. Žibert Franc
 12. Senica Ignac
 13. Ajdonik Stanislav
 14. Kralj Martina
 15. Borišek Franc
 16. Juvančič Marjan
 17. Štrus Anton
 18. Kastelic Slavka
 19. Hauptman Janez
 20. Kovič Marija
 21. Vehovec Lojzka
22. Kolman Julijana
23. Tomc Katica
 24. Podkrajšek Karel
 25. Peterka Irena
23. Uprava SOB Litija:
1. Zeleznik Pavla
 2. Urbanc Roža
 3. Kotar Alojz
 4. Sirok Joža
 5. Meke Marija
 6. Ojnik Branko
 24. Obrtniki:
 1. Arsev Joža
 2. Bwrdajs Roman
 3. Kajtna Avgust
 5. Mantelj Zlato
 6. Obreza Darko
25. KZ Litija — kmetje:
1. Golob Alojz
 2. Avbelj Jože
 3. Hauptman Martin
 4. Razoršek Jože
 5. Firm Vinko
 6. Parkelj Franc
 7. Stempihar Vinko
26. KZ Gabrovka-Dole — kmetje:
1. Hostnik Anton
 2. Jesensek Franc
 3. Martinčič Ignac
 4. Medvešek Anton
 5. Oblak Franc
 6. Rimondo Viktor
 7. Vodenik Jože

9. Jablanica:
1. Možina Franc
 2. Krafogelj Zvone
 3. Hauptman Anton
 4. Poglajen Anton
 5. Zaman Alojz
 6. Kastelic Pavla
 7. Drnovšek Tine
 10. Gabrovka:
 1. Petje Marija
 2. Huč Roman ml.
 3. Mantelj Mirko
 4. Kmetič Andreja
 5. Strah Milenko
 6. Sladič Anton
 7. Valenčič Franc
 8. Voje Jože
 9. Došlo Tatjana
 10. Vozelj Marija
11. Dole:
1. Božič Rudolf
 2. Jesensek Alojzija
 3. Kotar Milan
 4. Oblak Jože
 5. Ribič Mirko
 6. Zupan Henrik ml.
 7. Žonta Vincenc
12. Polšnik:
1. Kadunc Slavko
 2. Košir Jožefa
 3. Medved Vinko
 4. Nograšek Franc
 5. Razpotnik Amalija
 6. Ribič Lado
 7. Zagorc Stefan
13. Smartno:
1. Anžur Alojz
 2. Adamič Janez
 3. Derenčini Rudi
 4. Hauptman Ciril
 5. Kepa Drago
 6. Mrzelj Janez
 7. Nastran Bronka
 8. Pintar Nada
 9. Repina Vida
 10. Vidic Martin
14. Vintarjevec:
1. Mandelj Peter
 2. Podlogar Marija
 3. Smrekar Jože
 4. Hostnik Anica
 5. Ambrož Anton
 7. Zupančič Jože
15. Kostrevnica:
1. Bajc Jože
 2. Dobravec Leopold
 3. Firm Stane
 4. Kotar Majda
 5. Mlakar Ida
 6. Možina Alojz
 7. Remec Anton
16. Primskovo:
1. Kepa Martin
 2. Kovačič Alojz
 3. Miklavčič Dragica
 4. Selan Franc
 5. Vidgaj Ivan
 6. Vidgaj Milan
 7. Vidmar Marinka
17. Stangarske Poljane:
1. Bučar Franc
 2. Frelj Ignac
 3. Grum Alojz
 4. Kastelic Andreja
 5. Skubic Janez
 6. Škulj Marjan
 7. Tomažič Anton
 8. Ulčar Jože
 9. Vidic Pavla

Delegacije, izvoljene v krajevnih skupnostih

1. Litija — levi breg:
1. Bajc Karolina
 2. Dolinšek Filip
 3. Gorenc Andreja
 4. Hofer Pavla
 5. Jovanovič Drago
 6. Kramžar ing. Ivo
 7. Krebs Vida
 8. Kres Peter
 9. Kvaternik Stane
 10. Mali Marjan
 11. Pavlica Ivan
 12. Pušnik Jože
 13. Sonc Marjan
 14. Taufer Irena
 15. Volk Alojz
2. Litija — desni breg:
1. Damjan Eli
 2. Mirtič Jože
 3. Muzga Viktor
 4. Poglajen Peter
 5. Blaznik Bogo
 6. Černec Ivica
 7. Dimec Milena
 8. Izlaker Anica
 9. Tičar Ferdinand
 10. Sončar Tone
 11. Vizler Jože
 12. Marinculič Ana
3. Hotič:
1. Bregar Janez
 2. Čelesnik Metoda
 3. Kosi Cvetka
 4. Mlakar Franc
 5. Pavliha Anton
 6. Planinšek Franc
4. Ribče:
1. Cerar Miha
 2. Kovič Ciril
 3. Kovič Martina
4. Peterca Ciril
5. Učakar Nada
5. Vače:
1. Cirar Daro
 2. Cebula Jože
 3. Jurjevec Ana
 4. Jurjevec Jože
 5. Kimovec Jože
 6. Mrva Ciril
 7. Pestotnik Iva
 8. Planinšek Janez
 9. Vozelj Ivan
6. Jevnica:
1. Godec Danica
 2. Ostriž Karlo
 3. Likar Darko
 4. Fekonja Avgust
 5. Kukovica Janko
 6. Zupančič Branko
 7. Udovič Joža
7. Kresnice:
1. Brunček Peter
 2. Kovič Jože
 3. Ostrež Fanika
 4. Rajšek Zinka
 5. Tomšič Jože
 6. Vehovec Leon
 7. Voglar Franc
8. Sava:
1. Lavrin ing. Jože
 2. Lokar Majda
 3. Mrzelj Branko
 4. Očepek Rudolf
 5. Razoršek Anton
 6. Smuk Matija
 7. Zupančič Darja

Predstavljamo vam podeželsko šolo Vače

»Predstavil boš eno izmed podeželskih šol,« tako mi je naročil urednik že za preteklo številko. Čeprav mi je bilo naročilo zares po volji, nikoli nisem našel časa. In tudi nisem vedel, katero šolo bi izbral za prvi zapis.

Torej, delo mi je ugajalo in končno sem tudi izbral. Vače. Toda kako? Kaj napisati zanimivega? Kaj novega za bralce o šoli Vače? Naloga, čeprav prijetna, pa ne preveč lahka. Poskusimo skupaj.

Bilo je v začetku maja, ko je že vse ozelenelo. Čeprav je bila šola vsa v cvetju — cvetje je zunaj, cvetje po učilnicah — je bilo tega dne hladno, ker je deževalo. Po toplih učilnicah je v petih oddelkih dopoldne sedelo skoraj 90 učencev, le učenci drugega razreda imajo pouk popoldne.

Letos osnovno šolo Vače obiskujejo 104 učenci. Samostojni razredi so prvi, drugi, sedmi in osmi razred. V kombinaciji pa sta 3. in 4. ter 5. in 6. razred. Otroci prihajajo v šolo iz več kot 15 vasi in zaselkov. Morda bi naštel le nekatere: Klenik, Podbukovje, Laze, Cirkuše, Volše, Ržišče, Tolsti vrh, Mala sela, Peške Kandrše, Kandrše in druge. Seveda iz posameznih vasi ali zaselka prihaja le po nekaj učencev, od nekdaj morda le eden ali dva. Pa kljub temu, da so naselja raztresena, starši vedno bolj razmišljajo o organiziranem prevozu. Kako ga organizirati, ni znano, pa vendar otroci prihajajo iz nekaterih vasi tudi po uro in več v šolo. V zimskem času je to še posebno naporno. Toda kljub vsej oddaljenosti pa razred izdelava vedno skoraj vsi učenci šole.

Učitelj je na šoli Vače šest. Pravzaprav so učiteljice v večini, kar pet jih je in le šesti je moški. Vodja šole Vače (matična šola Dušan Kveder-Tomaž v Litiji) je Tončka Bijec, potem pa še Rezi Brilej, Milena Dimec, Cveta Klinc (že dvajseto leto dela v šoli Vače), Ljudmila in Marjan Rogelj. Prijeten majhen kolektiv, ki ima na skrbi ves pouk, pionirsko in mladinsko organizacijo, pevski zbor, lutkovni, šahovski in fotokrožek, bralno značko, Veselo šolo in mnoge proslave ter mlade člane RK, knjižnico, roditeljske sestanke, razgovore s starši, pa sodelovanje v vaških organizacijah in še in še. Potem je tu še Tilka Pustotnik, ki skrbi za dobre malice, za urejeno šolo in za rože. Da, rože, so posebnost šole na Vačah. Zares veliko jih je in različnih vrst, vse skupaj pa daje šoli videz urejenosti, prijetnosti in domačnosti.

In ko sediš v tej veliki in prostorni šoli, ki leži bolj na koncu vasi, skoraj pozabiš, da si v znamenitem kraju. V kraju, ki je bil nekoč po svetu bolj znan kot Ljubljana. V kraju znanem iz prazgodovni-

ne. Pred približno sto leti so odkrili nad vasjo Klenik prve prazgodovinske grobove. Od leta 1890 do leta 1934 so na Vačah izkopavali najrazličnejši znanstveniki, domači in tuji. Mnogo zanimivega bi lahko zapisali o znamenitih Vačah. Zapišimo le, da je med dragocenostmi najbolj imenitna figuralno okrašena situla, ki jo je leta 1878 izkopal domačin iz Klenka Janez Grič. Hrani pa jo Narodni muzej v Ljubljani. Danes prihajajo na Vače izletniki, tudi obiskujejo prostor, kjer so bila grobišča, kaj več pa na Vačah ni videti. Nekaj malega imajo iz preteklosti v šoli, vendar nimajo primernih prostorov, kjer bi vse to razstavili. Široki hodniki šole naravnost kličejo Turistično društvo na Vačah, naj uredi vitrino in omogoči ogled tistega, kar je ostalo.

Vaški mladinci pomagajo pri gradnji vodovoda

Tu v tem zapisu bi skoraj morali omeniti težave, s katerimi se srečujejo učitelji in tudi drugi prebivalci vasi. Morali bi kratko omeniti, da primanjkuje vode, da so težave z elektriko, da bi bilo treba še to in ono urediti v turizmu, o gostinstvu, trgovini in še marsikaj. Pa rajši pogledimo, kaj pravijo o šoli in kraju učenci. Za razgovor sem poprosil aktivne in dobre učence.

MATIJA STREHAR je prvi spregovoril. Učenec osmega razreda je, doma z Gore pri Pečeh. Je vsa leta eden najboljših učencev, če ne celo najboljši — vedno odličen. Po končani osnovni šoli se želi vpisati na srednjo tehnično šolo v Ljubljani.

Na šoli je tudi med najboljšimi tekmovalci Vesele šole, ki jo že pet let po slovenskih šolah organizira Pionirski list. Matija je bil občinski prvak v 6., 7. in 8. razredu, trikrat se je udeležil področnega tekmovanja, bil tudi tam med najboljšimi in v šestem razredu celo zmagal in dosegel lepo mesto tudi na republiškem tekmovanju. Ve-

seli se raznih tekmovanj, želi pa si več športnih.

ANDREJ PLANINSEK je učenec petega razreda. Predsednik pionirske organizacije je na šoli, doma pa iz vasi Ržišče. Letos spet tekmujejo v Jugoslovanskih pionirskih igrah in so skoraj vse naloge že izpolnili. Pravi, da vse tudi dobro. Če ocenjujemo njihovo delo v celoti, potem so med najboljšimi pionirskimi odredi v občini. Med nalogami, ki jih želijo opraviti, je predvsem šolsko igrišče. Zasadili bodo živo mejo, potem še kaj več, če bo le tudi denar. Voljo imajo, mogoče jim bodo pomagali mladinci v vasi, krajevna skupnost in matična šola.

MATJAŽ KLINC je tudi učenec petega razreda, doma na Vačah in aktiven pri šahovskem in lutkovnem krožku. Pod vodstvom Ljudmile in Marjana Roglja so napravili oder, izdelali lutke in že igrali. Tudi za konec šolskega leta bi radi nekaj pripravili.

MANJA BOGATAJ je tudi doma na Vačah. Učenka osmega razreda je in bi rada postala medicinska sestra. Je tajnica lutkovnega krožka in članica foto krožka. Vesela je, da je na šoli toliko dejavnosti. Žal pa ji je, ker ni športnih krožkov, dobrega igrišča in več učil za pouk.

Potem so mladi povedali, da bo mladina v vasi poma-

gala urediti vodovod, da v okolici Vač postavljajo že počitniške hišice, da so tudi kmetje že bolj modernizirali svoje delo, da prihajajo turisti, si ogledajo grobišča in da je škoda, ker v vasi ni prostora za zgodovinske znamenitosti (manjši muzej so predlagali). Potem, da na Slivno prihajajo pozimi smučarji, da je v okolici še veliko bunkerjev, da dvorana v gasilskem domu ni najbolj urejena, da bi potrebovali samopostrežno trgovino, da se z učitelji prav dobro razumejo in jih imajo radi.

Poskusil sem povedati nekaj o šoli Vače. Misli pa so mi venomer uhajale med vaščane, med življenje na Vačah. In mislim, da je tako tudi prav. Šola je del vasi, morda središče vasi, pomembna kulturna ustanova. Ustanova, ki mora delovati in sodelovati z ljudmi in za ljudi. Mislim, da šola Vače to nalogo zares uspešno opravlja.

Miloš Djukić

Ceste...

Gradnja ceste Litija—Breg

V tem letu je predvidena gradnja nove cestne povezave mostu v Litiji z že zgrajeno zasavsko cesto na Bregu.

Sedaj se v naselju Breg konča 7 m široka zasavska cesta in se promet nato presmeri na ožjo cesto po vasi Breg in po mestu Litija. Sedanjí priključek po Jerebovi ulici na novozgrajeno cestovrednost del cca. 8.000.000.—

in most je neprimeren in tudi nevaren.

Republiška skupnost za ceste je kot investitor že pridobila lokacijsko dovoljenje in v tem času išče izvajalca del ter pripravlja dokumentacijo za gradbeno dovoljenje.

Cestni odsek je dolg 1710 m, ulici na novozgrajeno cestovrednost del cca. 8.000.000.—

dinarjev. Gradnja priključka je predvidena po stari trasi zasavske ceste do kraja, kjer je bil predviden most čez Savo in železnico, nato pa se v rahlem loku priključi na že zgrajen del ceste nizvodno od mostu.

Rok izgradnje 1. september 1974.

Modernizacija ceste Šmartno—Bogenšperk

Investitor Republiška skupnost za ceste je naročil izdelavo načrta za modernizacijo (asfalt) ceste od šole Šmartno do Bogenšperka. Oba izbrana ponudnika sta sestavila predračun v višini 3.000.000.—

dinarjev. Investitor ima predvidena sredstva po tem srednjeročnem planu le v višini 1.000.000.— din. Dela bi se morala začeti že v mesecu maju t. l. Investitor pa nam je zagotovil, da se bodo dela pričela v mesecu juniju. Predvi-

dena je prestavitev odseka te ceste v križišču ceste za Vintarjevec, zato bo verjetno z razpoložljivimi sredstvi modernizirana cesta le do predvidenega odsepa (pred gostilno).

Kdo bo plačal stavo?

Dne 23. 5. 1974 so Republiško skupnost za ceste obiskali predstavniki občine Litija: predsednik SO Drnovšek Jože, predsednik IS Hrovat Stane in član IS Cerar Vladimir, zaradi dogovora o delih na republiških cestah na območju občine.

Ob tej priliki je prišlo tudi vprašanje, kdaj bo zgrajen odsek ceste Breg—most v Litiji. Direktor strokovnih služb pri Cestni skupnosti ing. Blenkuš Alojz je zagotovil, da bo cesta dokončana do 8. septembra 1974.

Cerar Vladimir je podvomil, da bo možno zgraditi cesto do tega roka, nakar je prišlo do stave za 10 litrov vina med ing. Blenkušem in Cerarjem.

Cerar: rad plačam stavo, če bo cesta zgrajena do 8. septembra 1974.

O delu planinskega društva Litija

Planinstvo postaja vse bolj važen družbeni dejavnik in množična organizacija delovnih ljudi in mladine, saj ni več omejeno le na ozek krog ljudi. Hoja v planine je ena najenostavnejših in najcenejših oblik razvedrila in ravno zato dostopna vsem. Planinstvo je aktivnost, ki se lahko goji od ranega otroštva do pozne starosti. Planinska zveza Slovenije je v letu 1973 združevala 125 planinskih društev z več kot 80.000 člani.

Planinsko društvo Litija je imelo v preteklem letu 457 članov, od tega 260 odraslih, 40 mladincev in 157 pionirjev. Društvo vodi sedemnajstčlanski upravni odbor, njegovo delo pa nadzirata častno razsodišče in nadzorni odbor. Predsednik društva je Albin Jesenšek, podpredsednik pa Jože Gretič. PD ima mladinski odsek, gospodarsko in markacijsko komisijo ter komisijo za propagando in izletništvo.

Mladinski odsek, ki ga vodi načelnik Marko Dernovšek, vključuje pionirski skupini na šoli v Litiji in na šoli v Šmartnem. Skupino na litijski šoli vodi ena mentorica, na šmarnski šoli pa dve. Pri organizaciji izletov in akcij jim pomagajo člani upravnega odbora, ki so opravili tečaj in izpit za mladinskega vodnika. V šolskem letu 1973/74 so bili pionirji na enajstih izletih. V domači občini so obiskali hribe, ki so vključeni v Badjurovo krožno pot. Velikokrat so bili tudi na zasavskih vrhovih, podali pa so se tudi v Kamniške Alpe in na Nanos, saj jih veliko hodi po slovenski transverzali. Najbolj delovni pionirji-planinci so vsako leto nagrajeni s štiridnevnim izletom v visokogorski svet. Letos je za avgust v načrtu izlet v bohinjske gore. Šest ekip pio-

nirjev-planincev se je udeležilo pohoda »Po poteh partizanske Ljubljane«. V zimskem času sta bili dve predavanji.

Gospodarska komisija, njen predsednik je Jože Kajtna, je imela v preteklem letu največ dela s planinskim domom na Jančah. Opravljenega je bilo res veliko dela, saj je dom dobil centralno kurjavo, obnovljene so bile sanitarije in električna napeljava ter nabavljena nova okna.

Glavna naloga markacijske komisije, ki jo vodi Andrej Cirar, je bila v zadnjem letu priprava Badjurove krožne poti. Markirali so vso pot v dolžini 100 km. Pot, ki poteka po hribih okrog Litije, ima

ništvo. Zato je komisija za propagando in izletništvo pripravila za letos pester program izletov. Prvi izlet je bil na Nanos in v Predjamski grad. Udeležilo se ga je 56 planincev, kar potrjuje, da je v Litiji veliko zanimanje za izlete. Udeleženci izleta so se odločili, da bodo hodili po zasavski transverzali, zato so bili naslednji izleti organizirani v zasavski hribe. Na drugem izletu so obiskali Gore in Kopitnik, na tretjem Smohor, Kal in Mrzlico, četrtrič pa so se podali na Partizanski vrh in Cemšeniško planino.

Na izletih je bilo poprečno 40 planincev. V poletnih mesecih bosta dva izleta v Kamniške in Julijske Alpe, jeseni

Z izleta na Kopitnik in Gore

devetnajst obveznih in dve neobvezni točki. »Uradno« še ni bila odprta. Ob otvoritvi bo v prodaji poseben vodnik, katerega avtor je Vinko Damjan. Njegova je tudi zamisel o Badjurovi poti. Markacisti so obnovili tudi markacije na Janče.

Člani upravnega odbora se dobro zavedajo, da je osnovna dejavnost planinstva izlet-

pa bodo spet obiskovali nižje vrhove.

Planinsko društvo Litija sprejema tudi nove člane. Vpišete se lahko vsak četrtek od 14.—16. ure v društveni pisarni (v prostorih Turističnega društva — nasproti restavracije Pošta).

Mija Razpotnik in
Slava Obradović

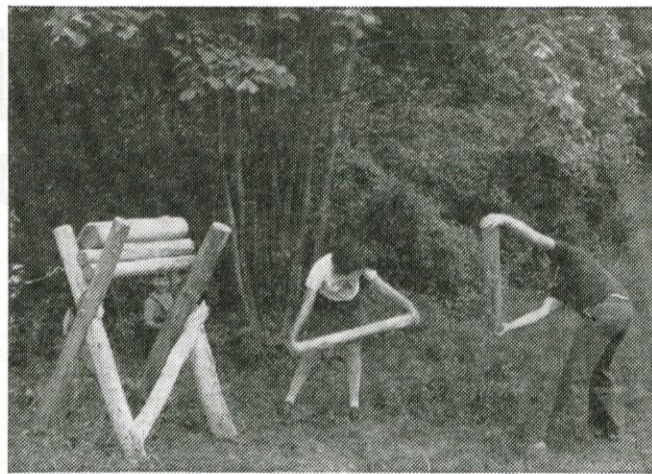
VETERINARSKA POSTAJA »POSAVJE« LJUBLJANA-POLJE daje naslednje

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM!

Obveščamo Vas, da sprejemamo naročila za umetno osemenje vsak delavnik od 7. do 10. ure telefonično ali ustno na Skupščino občine Litija v vložišču, št. telefona 88-207 ali 88-223.

Ob sobotah, nedeljah in državnih praznikih pa sprejema naročila dežurni veterinar od 7. — 10. ure.

Mesečna dežurna lista je v izložbi samopostrežne trgovine Kmetijske zadruge Litija (levo od poštnega nabiralnika).

V prvem tednu po otvoritvi je TRIM stezo obiskalo nad 500 občanov

Trim na Bogenšperku

Ze mesec dni je ob gradu Bogenšperk odprta TRIM steza, ki je speljana po lepem in prijetnem okolju v grajski okolici.

Gradnjo TRIM steze je vodila komisija za urejevanje okolice gradu pri odboru za obnovev gradu Bogenšperk. Sredstva za stezo sta prispevala Občinski sindikalni svet Litija in Temeljna telesnokulturna skupnost Litija. Pomoč v materialu in delu pa so prispevali še: gradbeno obrtno podjetje Komunala Litija, Lesna industrija Litija, Kovina Šmartno, Olepšava Ljub-

ljana, Gozdno gospodarstvo Ljubljana, TOZD Litija in mladinski aktiv Breg.

TRIM steza je dolga 1.800 metrov in ima 20 vadišč. Vrednost investicije je 40.000 din, praktično porabljenih sredstev pa je bilo 10.832 din. V gradnjo je bilo vloženih tudi 350 prostovoljnih delovnih ur.

TRIM steza, ki jo obiskuje veliko občanov, ima velik pomen za organizirano rekreacijo delovnih ljudi in občanov, na grad Bogenšperk pa bo privabljala še več obiskovalcev kot do sedaj.

Industrija usnja Vrhnika TOZD »Usnjarna« Šmartno pri Litiji

obvešča, da vpisuje učence v

poklicno šolo za krzveno in usnjeno konfekcijo

Prijave sprejema kadrovska služba IUUV TOZD »USNJARNA« Šmartno pri Litiji do 1. 8. 1974.

Podrobnejše informacije o šolanju dobite v kadrovski službi IUUV — TOZD »USNJARNA« Šmartno pri Litiji.

Istočasno obveščamo, da so v TOZD »USNJARNA« Šmartno prosta delovna mesta krojačev in šivilij za konfekcijo usnja.

Odvestilo skupščine občine Litija

Skupščina občine Litija, oddelek za notranje zadeve obvešča vse občane, da morajo prijaviti pristojnemu matičnemu uradu vse tuje državljanke, ki jim dajejo stanovanje, čeprav za eno noč. Prav tako se morajo prijaviti v kraju stalnega bivanja vsi naši občani, ki prihajajo na dopust iz tujine.

Skupščina občine Litija, oddelek za notranje zadeve opozarja vse občane, ki jim je pretekla veljavnost osebne izkaznice, da morajo čimprej nabaviti novo.

Skupščina občine Litija, svet za ljudsko obrambo ponovno opozarja vse občane, da imajo enomesečno zalogo osnovnih prehrabmenih artiklov, kar je v interesu naših skupnih prizadevanj v obrambnih pripravah za primer neposredne vojne nevarnosti ali vojne.